

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 239/07-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. novembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť V. Š., K., zastúpeného advokátkou JUDr. T. P., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 262/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. Š. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. augusta 2007 doručená sťažnosť V. Š., K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. T. P., Ž., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 262/2004.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 18. novembra 2004 okresnému súdu žalobu o určenie neplatnosti právnych úkonov, v ktorej označil troch žalovaných. Okresný súd urobil prvý úkon až 18. marca 2005, nariadil vo veci termín ústneho pojednávania na 23. jún 2005, ktorý sa neuskutočnil, a od uvedenej doby sa vo veci nekonalo. Preto podal sťažnosť predsedovi okresného súdu, no napriek tomu sa vo veci nekonalo.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie vo veci rozhodol týmto nálezom:

„1) Základné právo V. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 od. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Čadci v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 262/2004 porušené bolo.

2) Okresnému súdu v Čadci prikazuje vo veci vedenej pod sp. zn. 10 C 262/2004 konať bez zbytočných prietáhov.

3) V. Š. priznáva finančné zadostučinenie vo výške 100.000,- Sk (slovom stotisíc korún slovenských), ktoré je Okresný súd v Čadci povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4) Okresný súd v Čadci je povinný v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia nahradiť trovy konania V. Š., na účet právnej zástupkyne JUDr. T. P. (...) tak ako budú vyčíslené na výzvu Ústavného súdu SR.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno okrem iného v prípade, keď zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 17/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, II. ÚS 175/06).

Okrem toho ústavný súd pri posudzovaní veci berie do úvahy právnu a faktickú zložitost' veci, správanie sa účastníkov a spôsob, akým súd v konaní postupuje.

Sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 262/2004.

Z predloženého spisu okresného súdu ústavný súd zistil, že žalobca podal žalobu okresnému súdu 21. novembra 2004 a žiadal aj o vydanie predbežného opatrenia. Okresný súd vo veci urobil prvý úkon už 29. novembra 2004, ktorým vyzval žalobcu na doplatenie súdneho poplatku. Súčasne žiadal príslušný krajský súd o zapožičanie spisu, ktorý s vecou

súvisel a zisťoval potrebné podklady týkajúcich sa žalovaných. V decembri toho istého roka zisťoval presné adresy účastníkov a informácie na príslušnom katastri nehnuteľnosti a uznesením zo dňa 21. decembra 2004 zamietol návrh na vydanie predbežného opatrenia. V marci 2005 po právoplatnosti uznesenia o predbežnom opatrení vyzval okresný súd žalobcu na doplatenie súdneho poplatku, ktorý ho uhradil 25. mája 2005. Okresný súd následne nariadil termín ústneho pojednávania na 23. jún 2005; z účasti na ňom sa ospravedlnil právny zástupca žalobcu. Vzhľadom na to, že neboli presne známe adresy žalovaných, resp. konateľov spoločnosti, okresný súd robil potrebné kroky na odstránenie tohto nedostatku. Súčasne došlo 21. júla 2005 k vypovedaniu plnej moci právneho zástupcovi žalobcu. Nový termín ústneho pojednávania súd určil na 27. október 2005 po tom, čo zistil od príslušných orgánov adresy žalovaných. Pojednávania sa nezúčastnili žalovaní, ktorí ani nemali vykázané doručenia, preto okresný súd opätovne nariadil termín ústneho pojednávania na 6. december 2005. Z neúčasti na ňom sa ospravedlnil právny zástupca jedného zo žalovaných. Pretože stále boli problémy s doručením predvolaní, okresný súd požiadal príslušné orgány opätovne o ich označenie a zistenie pobytu označených osôb – žalovaných.

Dňa 9. februára 2006 vyjadril zaujatosť vo veci predseda senátu, ako aj ďalší sudcovia okresného súdu, ktorým bola vec pridelená na prerokovanie. Vec bola po viacerých zmenách predsedu senátu pridelená na konanie a rozhodnutie sudkyňi Mgr. K., ktorá hneď vo veci urobila prvý úkon 15. januára 2007 a vyzvala žalobcu na označenie právneho zástupcu a na predloženie dokladov potrebných na rozhodnutie. Žalobca požiadal o predĺženie uloženej lehoty a 29. marca 2007 oznámil predsedníčke senátu, od kedy sa vo veci robili potrebné priebežné úkony.

V čase rozhodovania ústavným súdom vo veci ešte rozhodnuté nebolo.

Z obsahu spisu okresného súdu vyplývalo, že v období od februára do októbra 2006 predseda okresného súdu, resp. jeho podpredseda, rozhodovali o zaujatosti jednotlivých sudcov okresného súdu, pretože oni sami vzniesli tieto námietky. Aj keď išlo o pomerne dlhé obdobie, neznamenalo to, že okresný súd nevykonával žiadne úkony. Predovšetkým

vyzval žalobcu oznámiť súdu potrebné údaje a vykonať niektoré úkony súvisiace s vecou v mesiaci február 2006, ktoré boli súdom urgované ešte 3. mája 2006, pretože žalobca v určenej lehote uloženú povinnosť nesplnil. Túto povinnosť žalobca nakoniec splnil až po ďalšej urgencii okresného súdu až v mesiaci marci 2007.

Preskúmaním procesných úkonov v predmetnom konaní ústavný súd zistil iba ojedinelý prierah, a to v období, keď rozhodoval predseda okresného súdu, resp. jeho podpredseda o zaujatosti sudcov konať vo veci.

Podľa názoru ústavného súdu teda okolnosti prípadu nepreukazujú taký rozsah a intenzitu porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov, ktoré by si vyžadovali prijatie sťažnosti na ďalšie konanie.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľa po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutia o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a priznaní úhrady trov konania sú podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobôd sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal ich priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. novembra 2007